

er ikke billigt at udtale, at Noget er ulovligt gjort, og saa lade det staae hen uafgjort. Trostede man sig imidlertid ikke til at lade det komme dertil, saa havde der ikke været Andet tilbage, end — hvad der ikke tidligere er berørt — at stille en Dagsorden, hvori Thinget udtalte en misbilligende Dom, over, hvad der var skeet, og derpaa at vende sig mod Fremtiden med Tak til den høitærede Indenrigsminister, som har tilbudt at medvirke til, at der bliver givet en ny Lov, som nærmere bestemmer Grændserne for Indenrigsministerens Myndighed med Hensyn til Bestyrelsen af Reserverfondens Midler. Selv i en saadan Beslutning om at ville arbejde hen til at skabe en ny Lov og dertil at give bestemte Grændser for Bestyrelsesmyndigheden, selv dertil ligger en mild Fordømmelsesdom af det, om end ikke Uovlige — thi en saadan Dom kan jeg ikke tiltræde — saa dog Uensigtsmæssige, og for Rigsdagens Medvirkning ikke Hensynsfulde i denne Handling — fra den daværende Indenrigsministers Side, idet han ikke har indhentet Rigsdagens Samtykke til en saa betydelig Disposition, som blandt Andet indeholder, at fire kommande Mars Overflud af Reserverfonden overgaaer til fast Afbenyttelse af Monarchiets Finantsminister. Jeg troer saaledes, at naar man ikke i Udvalget har ladet det komme til en juridisk Afgjørelse af det Lovlige eller Uovlige, og naar der ikke aabnes anden Udvei til at udtale sig misbilligende om den Overenskomst, der er truffen, saa har det Medlem, der er i en saadan Situation som min, intet Andet at gjøre, end ligesvem at stemme imod Udvalgets Fleertalsindstilling, og det er det, jeg vil gjøre.

Bligen-Tinecke: I det Foredrag, vi i Begyndelsen af disse Forhandlinger hørte af den ærede Indenrigsminister, fremhævede han, at de Sager, som vi her omhandle, havde været bekendt, allerede førend de bleve omtalte her i Thinget; Rytet derom var gaaet fra Mund til Mund. Dette er fuldkommen rigtigt, det er ogsaa mig bekendt, at Rytet om disse Sager gik fra Mund til Mund; men Marsagen, som i forrige Samling bragte mig til at bringe Sagen frem her i Thinget, var den, at jeg ikke i disse Rytter troede at kunne finde den Vi-

stand, som jeg ønskede at kunne faae til at bekæmpe og modvirke Gjentagelsen af Overenskomsten, der for mig stillede sig som høist uheldige. Jeg bragte denne Sag paa Dm-tale her i Thinget, fordi den Offentlighed, den derved vilde faae, efter min Mening vilde medføre, at den offentlige Mening i en langt højere Grad vilde hde den Vistand, jeg ønskede, end det kunde skee ad de blotte Rytters Ved. Den ærede Indenrigsminister yttrede dengang den Formening, at det, jeg gjorde, var høist urigtigt. Han har imidlertid ved nu at forelægge de Actstykker, han har forelagt, hdet mig en Vistand, hvorfor jeg skylder ham min Tak; han har hdet mig den Vistand, at det af disse Meddelelser tydeligt og klart fremgaaer, at jeg, dengang jeg første Gang i Thinget omtalte denne Sag, ikke har sagt Noget, der ikke har fundet fuldstændig Bekræftelse i det, der er forelagt. Jeg smigrer mig imidlertid ikke med, at den ærede Minister har fremlagt disse Skrivelser og Meddelelser for at gjøre mig en Tjeneste, det tør jeg ikke troe; jeg troer, hvad han selv har sagt, at han har gjort det for at gjøre sine Colleger en Tjeneste; han har sagt, at han har gjort det, for at det af de fremlagte Actstykker tydeligt og klart kunde fremtræde, at hans Collegers Hænder være rene i denne Sag, at den Mistanke, som, jeg troer han antydede fra Tydsland, skulde være udtalt med Hensyn til disse Mænds Nedelighed, var aldeles ubegrundet. Han har altsaa fremlagt disse Actstykker blandt Andet for at bevise sine Collegers Reenhed. Han gik dernæst over til at omtale sit eget Forhold til Sagen, og han foretog da, saavidt jeg kunde skjønne, en lille Vadsf. Han fortalte os nemlig, at hele Sagen var ham aldeles uvedkommende; hvis der er begaaet en Uovlighed, saa var det ikke ham, der havde begaaet den eller havde nogen Deel dertil; han var ikke bleven raadspurgt, da Sagen blev afgjort, han havde vel været Medlem af det Cabinet, der tog Beslutning derom, men den laa aldeles udenfor ham; vi kunde, hvis vi fandt det, der var foretaget, ulovligt, søge hans Colleger, men ikke ham.

Nu betvivler jeg ikke, hvad den ærede Minister siger, at han ikke har været vidende om, hvad der i denne Henseende blev affluttet i det